Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt I.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

per eam n̄ destruitur totaliter, siquidem pars ipsius nempe sbtu, fōe remanet, ideo talis actio productiua n̄ ē annihilaō, si tn̄ destrueretur fōa quæ dependeat a sbto, vt ē Aīa radalis, licet destrueretur dum constituit vnum totum cum sbto, destructio talis fōe vere ēet annihilaō, qa sicuti eadem fōa producitur per vnam peculiarem actionem diuersam ab actione terminata ad totum ē ex illa ē sbto fit compositum, ita quando eadem fōa sbto vnita destrueretur duplex interueniret actio negatiua, altera suspensio influxus terminati ad totum ē hæc n̄ ēet annihilaō sed corruptio eo qd ipsius terminus n̄ desineret totaliter qa remanet mā; altera ēet suspensio actionis terminatæ ad Aīam radalem, atq hæc ēet vera annihilaō, qa nihil termini huius actionis negatiuæ remaneret ē nihil succederet ipsi Aīæ, vt ponimus; atq ex his ptt qd cum dicitur annihilaōem ēe actionē negatiuam qua res transit in nihilum simpliciter, nihil aliud significari per huiusmodi verba, quam qd annihilaō sit actio negatiua cuius terminus per ipsam totaliter desinat.

DISPVTATIO IV.

De modo quo Christus est in hoc Sacramento.

Hæc etiam disputaō, vt stat sicut ē consequens quæ erit de accidentibus remanentibus in hoc Smto, ptinet ad maām huius Smti, ē ideo præponitur disputaōi de fōa eiusdem Smti.

CAPVT I.

An totus Christus sit in hoc Sacramento sub vtraq; specie.

Missis hæreticorum erroribus certum ē apud oēs Catholicos totum Chrum, hoc ē, totum constitutum ex supposito Verbi diuini ē nāa humana ēē sub speēbus panis ē sub speēbus vini. stat ex Conc° Constantiensi sess. 13. flor. in decreto Eugenij 4. Trid. sess. 13 cap. 3. can. 1 ē 3. ē sess. 21 cap. 4 ē can. 3. deinde constat ex PP. testimonijs, quos habet Vasq. disp. 195 cap. 1. num. 5. præterea idem pbtur qa licet n̄ oīa ex quibus Chrus constituit sed tm̄ eius corpus ē sanguis ponantur in hoc Smto ex vi verborum, vt infra constabit, cum tn̄ Chri corpus hāt nāalem connexionem cum Aīa radali ē cum sanguine ē hypostaticam vnionem cum supposito Verbi, raōe

huius=

huiusmodi connexionis ora, quibus Chrs constituitur debent poni in hoc
sacto, et per consequens totus Chrs è in eodem sacto, alioquin si Chri corpus
èet in Eucharistia sine sua èet ubi mortuum, si n̄ haberet sanguinem ad-
unetum careret aliquo requisito ad suam integritatem et perfectionem,
imo idem èet quasi in statu monstruoso. denique si èet absq; unione
hypostatica cum Verbo n̄ poèt hoc sacto adorari cultu latriæ, qa sub eo
n̄ èt Deus et hæc applicari potest sacto sanguinis.

Certum 8 2do totum Chrum èe sub quavis minima parte
specierum. constat ex Trid. ses. 13 cap. 3 ubi definitur, quoniam a.
id de partibus continuis negari n̄ poterat, postea can. 3 idem definit de
partibus post separaoem nempe sub singulis utriusq; spèi partibus. Itera
idem raoe stat: qa totus Chrs continetur sub speciebus n̄ modo divisibili.
et indivisibili et n̄ solum continetur sub utraq; spèie sed etiam sub earum
parte, atqui n̄ è major raoe unius partis quam alterius et sub utraq; simul.
idem constat ex usu et consuetudine Ecclesiæ quæ partes hostiæ fractæ
ministrat fidelibus. his a. suppositis.

Controversum è an totus Chrs contineatur sub indivi-
sibilibus specierum sacramentalium nempe superficie, lineis, et punctis. hæc
a. controversia varie solvi debet iuxta diversas sententias de indivisibi-
libus. qui e. docent indivisibilia in quantitate n̄ èe quod possibilium
coherenter negabunt Chrum èe sub indivisibilibus hostiæ. qui vero
asserunt indivisibilia èe quid continuum quantum facit ad rem spèc-
tem duas in classes distingui iont. quidam putant indivisibilia sive
continuativa sive terminativa nunquam produci vel corrumpi quoad
entitatem suam, sed tm quoad aliquam negaoem, nempe qa existimat
entitatem indivisibilium n̄ distingui ab entitate quantitatis in ordine sumpta,
neq; hanc incepienter et originaoe distingui a partibus quan-
titatis; aly vero docent tam indivisibilia terminativa quam continu-
ativa produci de novo etiam quoad entitatem, oes a. qui docent
indivisibilia èe aliquid possibilium tenentur dicere etiam totum
Chrum contineri sub singulis indivisibilibus, alioquin sequeretur pre-
sentiam sacramentalem corporis Chri èe infinities interruptam. et per
consequens illam èt divisam in partes actu infinitas, nempe tot
quot ~~poèt~~ potest assignari lineæ v. g. in speciebus sacratis.

Quod si dicas si Chri corpus continetur etiam sub singu-
lis indivisibilibus, sequitur unum indivisibile, seu sumptum in
maa consecrabit hoc consecrari si ad unum tm dirigatur intentio.

Pet. Suarez disp. 52 sect. 3 id poèt concedi cum n̄ sit
facile probare id èe absurdum, idem admittunt alii recentiores.
sed contra, qa de punctis certum mihi videt n̄ poèt per se sumpta conse-
crari,

crari, qa cum n̄ possint ullo sensu externo, quæ è poria corporea è di-
visibilis vel certè operatur, per organum sensibile è corporeum, per
se percipi, neq; poterunt per ullum sensum externum vt mäa consecrabili
distingui a partibus vel demonstrari &c. idem dicimus de lineis, nam
linea n̄ potest ullo sensu externo distingui a reliqua entitate mäa &neq
per se demonstrari per particulam hoc vel hic &neq consecrari. Ant. pbt:
qa si daretur linea n̄ posset ullo sensu percipi & linea in mäa consecrabili &
posset ullo sensu distingui a reliqua entitate mäa. Ants pbt: qa certum è
quamlibet poriam sensitiuam pois habere terminum sua sensationis quem
nealiter excedere n̄ ist, ex altera verò parte habet obtu sensibile qd diuidi
in partes minores è minores in infinitum, cum a quo minus è obtu sensi-
bile: eo efficior poria sensitiua ad illud percipiendum requiratur, sequitur
aliqd obtu sensibile, pòc saltem a Deo diuidi in duas partes æquales
quarum neutra est nealiter sensibilis, qd etiam colligi ist ex atomis
quæ vix in sole è in umbra nullo modo videntur, iam vero sic dicimus:
si Deus alteram è separatis partibus miraculose extendet ad longitudinem
palmarem v:g: profecto n̄ poterit entitas illis partis sta extensa movere
ullum sensum, nam si ante extensionem n̄ poterat multo minus poterit
movere deinde, è tn illa est diuisibilis secundum longitudinem, latitu-
dinem è profunditatem & multo minus linea poterunt movere sensum,
qa linea cum illa parte obtu extensa hb proportionem solum secundum
longitudinem, ex his a. a fortiori colligitur n̄ poc per se consecrari puncta
vt mäa Eucha.

Kurtz tns illud pbt: qa alioquin sequeretur punctum si
per se existeret è moveretur pòc percipi v:g: visu, qa punctum motum
describeret lineam, ~~sta~~ & si linea per se existens sensu visus percipi
posset etiam punctum motum posset videri. hoc a. è falsum pbt: qa si
punctum moveretur in instantibus assignabilibus temporis quo moue-
retur vere n̄ videretur, qa in illis instantibus punctum n̄ moueretur
& visus successiua eiusdem puncti moti totiet est interrupta quot in-
stantia possunt assignari in tempore quo durant illa visus, atqui ta
eadem visus constant ex partibus infinitis actu distractis, qd repug-
nat ex cœli sensu Phorum. hoc idem valet de puncto assignato in
re sensibili qd punctum ad eandem rei motum moueretur.

Superficiem vero solam quidam negant pòc de facto videri
aut in corporibus pòc visu distingui a profunditate, eo qd putant oia
corpora quamuis densissima habere aliqd transparentia, ~~sta~~ vtq; videtur
colligi ex lignis tenuibus quæ constat ex lumini permia, verum luci
superfices n̄ potest visu distingui saltem videtur pòc tactu, ac proinde super-
fices si n̄ in vino saltem in hostia videtur pòc per se demonstrari, è ho-

sequen-

sequenter per se consecrari.

Addendum est tamen illos qui docent indivisibilia produci de novo in quantitate quoad suam entitatem urgeri peculiari difficultate in hac materia, nam quando hostia dividitur et consequenter pereunte una superficie fierent duae, Christus sub illis inciperet esse de novo absque ulla consecratione, quod videtur esse falsum. huic tamen difficultati Suarez loco citato ad 4 argumentum respondet concedendo id quod infertur, quia quemadmodum, inquit, indivisibilia quantitatis facta divisione resultant absque nova actione eius qui quantitatem produxit vel divisit, ita etiam poterunt ad divisionem praesentiae sententialis resultare in Christi corpore indivisibiles praesentiae absque nova consecratione, et sicut quantitatis indivisibilia possunt dici fieri ab eo qui produxit quantitatem, ita et indivisibiles praesentiae resultantes ad divisionem praesentiae sententialis extensae possunt dici fieri ab eo qui consecravit.

Obycies contra doctrinam de praesentia totius Christi: Verbum divinum est unitum humanitati Christi, et tamen non obiicunt quod Verbum est humanitas. Ergo unio inter Christi corpus et reliquas eius partes non sufficit ut in Sancto ubi est Christi corpus sint reliqua omnia ex quibus Christus constituitur. Respondeo nego consequentiam. disparitas est, quia quando duo sunt unita tanquam se mutuo perficientia obiicunt quod unum ibi ratione unionis est etiam alterum, quia utrumque naturaliter exigit consortium alterius, cum igitur partes humanitatis Christi ita sint unitae inter se ut una pertineat ad perfectionem alterius et econtra, ideo ubi est una debet esse et altera, contra vero licet obiicunt quod humanitas Christi debeat esse unita Verbo, quia per Verbum perficitur et huiusmodi perfectionem exigit supposito quod Deus velit eandem humanitatem conservare absque propria subsistentia, non tamen obiicunt quod Verbum debet etiam esse Christi humanitas, quia Verbum non non perficitur per humanitatem, alii aliter sed difficilius et minus cautè respondent.

CAPUT II

An Christus una cum omnibus suis accidentibus sit in Eucharistia?

Certum est imo si Christus in Coelo habeat Ubi quod sit modus superadditus illud non habere Christum in hoc Sancto. ratio est, quia tale Ubi ex sua ratione individuali et intrinseca est constitutivum rei in tali spatio et non in alio, quare sicuti si Christi humanitas desineret esse in illo spatio eo ipso destrueretur illud Ubi, ita impossibile est quod per illud Ubi Christi humanitas constituatur alibi vel

Certum est 2do si extensio in ordine ad locum sit aliquid corporibus superadditum tanquam proprietas quantitatis licet distincta ab

ipso